

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.
(Joi apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).
Un șir pe săptămână 14 bani, a două-oară
12 bani, a treia-oară 10 bani.

Arhimandritul Dr. Il. Pușcariu.

Cine obicinuește a visa în parcul somptuos al Sibiiului în dimineața de toamnă, când aurul frunzelor de platan însemnează pete de-o frăgezime sonoră pe infinitul albastru al bolților, și fântânile săritoare, ca 'ntr'o supremă beție de reveri, își spun cele din urmă note rupte din bazinele de marmoră, va putea zări deslușindu-se uneori pe sub alei, o figură venerabilă de moșneag...

Adus puțin dela mijloc, taciturn, strecurându-se nebăgat de seamă în ploaia de frunze ce plâng, el se pierde parcă în căutarea unui simbol, care întocmai ca 'ntr'o oglindă magică, ar putea întruchipa sub fulgerarea clipei, o viață întregă de amintiri, de zădărnici și ideale.

Monotonie aceasta însă îl reîntinereste, îl face să uite prezentul; și, muzica dulce a celor din urmă crisanteme, pe cari le 'ndoaie vântul, îi trezesc viziuni intenze, dintr'o lume străină. În acele momente, el își înalță ochii, scăpărători de inteligentă, ca'n urmărirea unei ademenitoare fantome, oprindu-și mersul ușor, ce-aluneca fără zgomot, pe promenazi de-o lungime indefinită. Apoi, după o pauză, întocmai ca un protest energic împotriva acestui brutal prelude de toamnă, care este totdeauna și un simbol, moșneagul își reia mersul liniștit, confundat în melancolia împăciuitoare a sfârșitului de Septembrie, care împrumută întregii lui înfățișeri, o trăsătură de blândețe dulce, firească și plină de duioșie...

Acest bătrân simpatic este arhimandritul Dr. Il. Pușcariu.

Academia română din București, întrunită în sesiunea din anul acesta, a ținut de bine, ca sub cupola nemuritorilor ei, să ofere un fotoliu de onoare, alături de Eusebiu Popovici, acest stâlp al ortodoxiei dela facultatea teologică din Cernăuț, și P. C. S. arhimandritului Dr. Il. Pușcariu. Cu modestia caracteristică a omului de

litere, la adânci bătrânețe, el primește deci cununa de laur, care, asemenea unei binecuvântări, încoronează cu cea mai înaltă glorie ce-o poate obține cineva la noi, o viață de luptă și muncă, închinată cultului și neamului românesc. Păstrător îndărătnic de tradiții, a unor vremuri mari, și iscusit mânător de condei, el stă în raport direct de filiație cu acel Bucur sin Iuga Pușcașiu, preot în Sighet, dela care ne-au rămas mai multe codice, moștenind, împreună cu fratele său mai mare Ioan cav. de Pușcariu, dela strămoșul cronicar, darul de-a vedea și-a însemna pe hârtie rezultatul unor șiruri neîntrerupte de experiențe. Tradiții culturale îndelungate, sprijinite de generații întregi de oameni, a căror reprezentanți mai de seamă și-au închinat rostul și gândurile bisericii, stau la temelie, ce constituie înțelesul adânc al unei vieți integrale și armonice, de care se bucură, azi, noul membru al academiei. Acest fapt, cred, alcătuiește o dogmă în familia cu ramuri de-o neobicinuită amploare a Pușcarilor. Istoria evoluției noastre culturale, se va vedea nevoită să țină în rezervă pagini întregi pentru ei, cari vor ilustra nobile nizuinți și avânturi largi, pornite ca dintr'un cuib de vulțuri, din acel sat tănuit sub stâncile Bucegilor înegurați și falnici...

Ca unii, nevrednici, aducem și noi omagiul și simțământul de recunoștință, cu care ne simțim îndatorați, unei vieți de hărnicie și cinste, jertfită cu un rar devotament bisericii, repetând cuvintele lui Horaț, pe cari ar trebui să le așezăm în fruntea acestui articol: *integer vitae scelerisque purus!*

Intra-va România în războiu?

Correspondentul ziarului „Az Est” comunică unele informații din București, între cari următoarele:

„În timpul mai din urmă s'au răspândit diferite știri, cumcă Rușii au

concentrat trupe în Basarabia, cu cari vreau să treacă în Bulgaria traversând Dobrogea și în Ardeal trecând prin Moldova. Se spune, că paralel cu aceste pregătiri ale Rușilor în România sunt în curs unele pregătiri, pe cari le face parte guvernul însuși, parte le permite. Pentru înțelegerea acestor lucruri sunt de lipsă următoarele clarificări:

Azi mai sunt două partide în România: partida războinică, care crede că România e în stare să ajute antanta pe față, căci — cred ei — monarhia a slăbit cu totul; cealaltă partidă este partida păcii, sau altfel partidă, care simpatizează cu puterile centrale. Aceasta voiește să persiste România pe lângă o neutralitate strictă, căci crede că oricum s'ar termina războiul, monarhia austro-ungară nu va slăbi atât de mult, încât să nu fie în putere a se răfui cu România.

Partida cea dintâiu e a lui Brătianu și câțiva membri din cabinetul său, apoi Nicu Filipescu, și Take Ionescu și toți ceialalți prieteni ai antantei. Partida păcii este a lui Carp, Marghiloman, Maiorescu și alți bărbați dătători de ton, de părerea căroră trebuie să țină seamă orice guvern. Partida războinică s'a folosit de puterea, care e depusă în mâinile ei de prezent, ca să pregătească terenul pe seama antantei. A luat astfel de dispoziții la frontiere, cari la momentul dat pot foarte ușor avea legătura necesară cu Rusia. Toate aceste pregătiri s'ervesc pentru de a prezenta fapte împlinite, în anume împrejurări favorabile războinicilor. Toate pregătirile acestea sunt foarte unilaterale, sunt făcute de o voință, care n'a prea ținut seamă de factorii constituției. Dealtfel toate gazetele, toată lumea în România nu se mai îndoiește, că Brătianu s'a legat de Rusia. *Legământul acesta îl obligă însă numai pe el!* Tocmai din această cauză, politicienii mai calmi ai Țării Românești, cari se gândesc numai la interesele patriei lor, nu atribue importanță mare acestor pregătiri.

Iar consfăturilor cari sunt în curs la Viena ambele partide le dau mare importanță. Astfel, că partida războinică nu e nicidecum îndreptățită să arunce țara într'o aventură, care poate fi fatală pentru țară, în care partida păcii este tot așa de numeros reprezentată ca și cea dintăiu.

După Congres.

Suntem deja după Congres. Din discuții, dacă s'a vorbit sincer, se crede, că toți deputații congresuali au fost conduși de dragostea de legea strămoșească. Nu avem dreptul să dubităm sau să tragem la îndoială dragostea de lege a nimănui. Unii deputați au garanță despre iubirea de lege: trecutul lor; cei noi n'au dovezi despre trecut, dar după afirmările făcute au dragostea de lege. Sunt timpuri și stări excepționale, vedem surprize pe toate terenele; pot să fie și aci. S'a vorbit mult despre presiuni cu congrua și alte ajutoare. Alții au susținut, că n'au fost. Un lucru a rămas neconstatat: »De unde atâta fum, dacă n'a fost foc?» Cumcă alegătorii sau alesul la ce nuanță politică au aparținut sau aparțin, nu importă. Avem dovezi din trecut: bărbații din diferite nuanțe, cari și-au arătat iubirea față de legea strămoșească prin fapte cari ne îndeamnă la recunoștință. Nuanțele politice, dacă sunt sincere și altruistice, față de lege nu vin în considerare: nici relative la alegători, nici la ales. Congresul nu e sinod cu atribute spirituale: dogmatice ori canonice. Votul său e valabil numai până nu se abate dela dogmele și canoanele legii. Congresul decide sau, zicem, alege; dară, că cel ales chemat sau vrednic este la episcopie sau arhierie, aceasta nu Congresului compete, ci sinodului episcopesc, pe baza sfintei Scripturi și a canoanelor, luând la soțotină puterile sufletesti și trupesti, credința, vieța și faptele celui ales. Răspunderea nu cade asupra Congresului ci asupra Sinodului episcopesc. Hotărârea Sinodului episcopesc se poate împedeca prin puteri lumești nimici însă nu, biserica se poate umili, nimici însă nu. Exemplu: Credința și dragostea de lege a mitropolitului Sava II, Brancovici care a ținut nestins focul dragostei de lege în credințioșii lipsiți de păstor mai un secol.

Un credincios.

Din România.

Presa străină despre România.

În timpul din urmă s'a făcut iarăș liniște. În presă nu se mai vorbește despre o apropiată intervenție a României. Iar circulația de mărfuri cu puterile centrale nu numai că n'a scăzut, din contră s'a mărit. Cum se explică această creștere nu putem ști. E posibil că ultimatul învâlit, pe care l-au trimis nu de mult puterile centrale României a provocat o schimbare în dispozițiile cabinetului român; e însă posibil și aceea că Brătianu n'a avut nicidecum de gând să intre în război. Dacă România s'a păzit până acum de orice angajament, de ce nu ar face-o aceasta și de acum încolo? Se zice însă că ententa i a dat să înțeleagă că poate veni timpul când se va zice României: Prea târziu, prea târziu! Pentru un stat însă, care dispune de o armată mai mare, nu există niciodată prea târziu. El poate să-și scoată

sabia chiar și în momentul ultim. După unele zvonuri România s'ar fi angajat la o intervenție de partea ententei numai în cazul acela când rușii vor fi pătruns în Ardeal. Se înțelege, această e o combinație goală însă nu e lipsită de orice verosimilitate. România va interveni deci numai atunci, când nu va trebui să mai riște nimic. Poate stă cu aceasta în legătură și rezistența dâră ce o opun trupele austro-ungare încercărilor rusești de-a trece Carpații.

(Neuer Züricher Zeitung)

Armata din Basarabia va fi trimisă lui Brussilov.

Gazetelor din București li-se telegrafiază din Ungheni cumcă prin oraș trec zilnic numeroase trupe. Aceste trupe au fost încvartirate până acum în orașele Reni, Ismail, Chilla cu destinația pentru Bulgaria. Numărul lor, după cum spun dezertorii fugiți în Dobroja, se urcă la 800 000. Aceste trupe se zice, că le-ar fi cerut Brusilov în Bucovina și Galiția. Circulația trenurilor de persoane e sistată în Basarabia.

Efectul ocupării Görzului în România.

Ocuparea Görzului de italieni a avut natural un oarecare efect moral în București. Însemnătății militare a acestui fapt însă nu i-se dă prea mare importanță. Oficioul »Independence Romaine» scrie: »Ocuparea Görzului este primul rezultat concret, la care a ajuns armata lui Cadorna după lungi eforturi și grele jertfe. De multă vreme Görz este un morman de ruini. Dacă voești să înțelegi însemnătatea ocupării acestui oraș, trebuie menționat, cumcă adevărata linie de apărare a austriacilor se află pe țărmul ostic al râului Isonzo. Că oare se vor îndrepta italienii către Laibach sau Trieste, vor trebui mai întâiu să ocupe întăriturile făcute acolo de Conrad de Hötendorf deja de mult, încă pe timpul acela când se născu o neînțelegere în chestia aceasta între el și contele Aehrenthal. Se știe că atunci a învins punctul de vedere al soldaților. Presa ententofilă se deosebește, se înțelege, în comentarele ei de comentarul acesta serios.

La Kovel se va da lupta decisivă pe frontul oriental.

După unele informații din sursă rusească în cercurile militare din Petrograd se observă tot mai mare agitație și interes față de ce se întâmplă lângă Kovel. Sunt convinși că Kovel este șurubul întregului front oriental și ocuparea acestui oraș va fi deci decisivă, asupra situației militare dela ost.

»Corriere dela Sera» bazându-se pe informațiile primite dela Petrograd, spune că zilele viitoare vor aduce decisiune pe frontul galițian, căci de ambele părți lupta a atins punctul critic.

Bulgarii pot fi în cinci zile la București.

Ziaristul american Halle a petrecut mai multe zile în București trimițând câteva informații foii sale despre cele esperiate în capitala României.

— În România se știe — a zis Halle — cumcă nu departe de Dunăre sunt așezate trupe germane bulgare și turcești, cari în caz necesar vor trece Dunărea. Generalii bulgari sunt de părerea că e lucru ușor a atinge în cinci zile cetatea Bucureștilor, până când trupele rusești au lipsă de cel puțin douăzeci de zile pentru a putea veni în ajutorul românilor. De toate acestea țin seamă

cei dela București. Halle e convins cumcă agitația din capitală va scădea îndată ce rușii vor suferi noi înfrângeri. Ince privește trecerea trupelor țarului peste Dobrogea, regele Ferdinand nu se va învoi niciodată să o permită.

DEPEȘI

Un mare atac aerian contra Triestului.

Comandantul flotei austro-ungare anunță: că'n noaptea de 14 spre 15 August, un hidroplan austriac a atacat Valona, nimerind o baterie de coastă italiană, lagărul de bărci și 1 vapor, pricinuind mai multe incendii.

La 15 August dimineață, 7 hidroplane dușmane, în mare parte franceze sub protecția a două aeroplane franceze și torpiloare și bărci cu motor, au atacat Triestul. Aeroplanele noastre s'au urcat să le combată. Sublocotenentul nostru Banfield a silit în luptă aeriană, un aeroplan dușman să se coboare în golf, aviatorii dușmani trebuie să fie răniți. A urmărit apoi un alt aeroplan dușman și l'a făcut să se prăbușească la Miramare. Aviatorii și-au aflat acolo moartea. Intreg aeroplanul dușman distrus »F. B. H. 308» a fost capturat de noi. Aviatorii dușmani au aruncat mai multe bombe asupra portului fără a pricinui pagube însemnate. Pe cât se știe până acum au fost omorâte 2 persoane, una grav și alta ușor rănite.

Are România termin pentru mobilizare?

București, 20 Aug. — Ziarul guvernului român »Viitorul» scrie un articol aspru contra »Adevărului» fiindcă acesta a oărat guvernul Brătianu, care n'a mobilizat armata română la 1 Aug. v. Viitorul se întreabă: »Cine oare a spus, că România va mobiliza la acea dată? Oare guvernul a dat cândva o asemenea declarație? Atunci ce vrea să zică? Asta înseamnă, că »Adevărul» ia fantaziile sale drept realitate. Asta mai înseamnă, că după experiențele celor doi ani de război, când războinicii au hotărât atâtea date, nu se mai dă crezare lor. Ținuta României nu va fi hotărâtă de »Adevărul» și de inspiratorii acestui ziar. Conducerea politicii românești este încredințată altora, cari se bucură de încrederea opiniei publice, care opinie publică își dă seamă de prevederea, tactul și patriotismul factorilor răspunzători.

Rușii au obosit. Contraatacul nostru.

De pe frontul rusesc au sosit pe ziua de 17 August următoarele știri:

Pe frontul arhiducelui Carol.

În regiunea Capul, am luat înălțimea Starea Obozina. La sud de Moldova, pe cursul de sus al Bistriței au dat greș atacuri rusești. Altfelpe acest front, în afară de atacurile la Horozanka, arătate, nu s'au produs evenimente speciale.

Pe frontul armatelor Hindenburg:

La armata generalului Böhm-Ermoli s'au încins eri lupte de cea mai mare înverșunare între Recepelniki și Pieniaki. Timp de peste 12 ore, dușmanul a dus mereu masele lui contra pozițiilor noastre. Cele mai multe asalturi s'au prăbușit în fața întăriturilor noastre.

Unde dușmanul a reușit în mod tre-cător să pătrundă în tranșeele noastre ca

la Manajov, — a fost respins de rezervele noastre.

Respingerea victorioasă a asalturilor rusești este datorită acțiunii minunate a bateriilor germane și austro-ungare, precum și vitezei a infanteriei, și anume a regimentelor din apusul Ungariei. 12 din Komarom și 72 din Pojou. Perderile noastre sunt neînsemnate, ale dușmanului sunt extraordinare.

Höfer, mareșal local.

Luptele mari au reînceput în Franța.

Comunicatul german dela 17 August anunță următoarele de pe frontul anglo-francez:

Focul dușma a ajuns un timp oarecare la o mare putere la vest de Vischaete, precum la canalul La Basse și la sud. După ce atacurile puternice engleze au fost respinse dimineața pe linia Ovillers-Pozieres și la vest de pădurea Foureaux, au pornit seara din nou la asalt cu forțe foarte mari, Englezii între Guilemont și Somme, după cel mai puternic foc de artilerie. Asaltul a dat greș, tot așa și cele 5 atacuri repetate ale Francezilor în cursul nopții. După lupte îndârjite, au fost sgonite părți din trupele dușmane, cari au pătruns la vest de pădurea Foureaux și la sud de Maurepas.

Perderile dușmanului sunt mari. La sud de Somme s'au dat lupte în regiunea Relloy. — Francezii au pus aici piciorul în tranșeele înaintate pe o întindere de 5000 metri. La apus, la Estrees dușmanul a fost respins. De ambele părți de râul Meuse acțiunea de artilerie era din nou intensă. Incercarea unui atac dușman în pădurea Chapitro a fost înăbușit în focul nostru adunat. În numeroase locuri ale frontului au eșuat lucrarea patrulelor franceze.

Șeful statului major.

Partea literară.

Tara românească.

De Bernhard Kelermann.

— După »Berliner Tageblatt«, —

La gara dela Predeal se lasă toate perdelele dela ferestrele vagonului. Soldații cu baioneta pe pușcă, țărani bruneți, bine făcuți au grija ca nu cumva să scape vr'o ochire în secretele militare dela graniță. Căci și România își are tranșeele, pozițiile betonate pentru așezarea tunurilor, tunelurile de pază ale sale, întocmai ca și o țară ce poartă războiu. Carpații în întreaga lor întindere și Dunărea sunt aranjați pentru apărare și năvală. Tot asemenea granița Dobrogei. Deocamdată soldații României se luptă cu un dușman amănunțit și foarte nevinovat: plictiseala (urâtul). Însă va veni ziua și poate e mai aproape decum s'ar crede când prima granată românească va zbura șuerând dintr'un »Krupp« românesc. De-alungul Prutului însă se plimbă numai vr'o câțiva soldați de pază. Aici nu sunt șanțuri și piedeci mai de-ai doamne. Dacă întrebi, cum se explică sta, și-se răspunde, că linia de apărare față de Rusia nu e Prutul, ci Siretul.

Acest lucru e destul de ciudat. Siretul curge prin locul Moldovei, și e pentru apărare tocmai așa de bun și de rău ca și Prutul. Statul major român știe tocmai așa de bine ca și noi, că cu câteva șire de sârmă și saci de tip, pot fi oprite colo-

nele rusești tot atât de bine la Prut ca și la Siret. Prin aceasta nu voiesc să strice cumva relațiile bune cu Rusia. Puterile centrale își pot permite față de aliatul lor de odinioară un gest nobil, Rusia însă nu știe de glumă, trebuie să ne notăm bine. Românii nu și-au uitat încă, că pentru eliberarea Rușilor din din rușnea dela Plevna au avut să plătească un onorar: Basarabia. Cum ar fi contul în cazul când s'ar arăta la Petersburg o »ținută dușmănoasă« din partea României?

Acestea sunt reflexii, pe cari le face omul într'un vagon cu perdelele lăsate, unde tocmai mă îmbie un băiat să-i cumpăr un »Tempo«, iar pasagerii, cari la Brașov vorbeau nemțește încă și-au adus aminte de limba maternă și vorbesc franțuzește.

Călătoresc în societatea unui amabil colonel român. El stă pe treapta vagonului lângă soldatul cel cu baioneta și mă poartă și pe mine lângă dânsul. Oricât îi prețuiam amabilitatea totuși l am refuzat. Nu aveam nici-un interes să văd tranșee, căci mă gândeam la cele pline de sânge.

Deodată se ridică perdelele, pe când munții se văd tăcuți și malestoși rămași înapoia noastră departe. Pe când am trecut cu pe-acolo albia încă zăpada pe creștetele lor. Părae repezi și zgomotoase, prăpăstii primejdioase stânci prețipoșe de o varietate de forme și culori uimitoare, un ținut ca 'n Tirol. Trenul intră pe sub tuneluri, zboară peste păduri și ajungem la un orașel de vile, unde ne părăsește soldatul cel cu baioneta: Sinaia. Vestia Sinaie, unde vin boțerii dela București ca să-și petreacă vara.

Munții își pierd sălbăticia și nu peste mult se pierd cu totul. Apar la stânga și la dreapta de linia ferată, care urmează cursul Prahovei, cimiteruri admirabile cu obeliscurile lor întunecate. Aceste sunt locurile, unde se scoate petrolul cu toate sondele lor.

Munți sunt plinzi sare în întreaga lor întindere dela Bucovina începând până la Dunăre. Tot astfel de mine inepuizabile de aramă și metal. Tot din sânul munților isvorește petrolul: aur aurat. S'a constatat că este în tot ținutul Carpaților României, azi însă se exploatează numai o parte neînsemnată. Sunt sonde, cari varsă la zi și 200 cisterne-vagoane. O sondă — mi se povestea — a adus uriașă sumă de 20 milioane folos. Industria aceasta a fost creată de capital nemțesc, francez și englez. În anii din urmă a luat un avânt nemaipomenit. Fiecare ce are bani își cearcă norocul la petrolul, umblând în ruptul capului după o concesiune. O sondă costă la 60000 lei. N'ai avut noroc, și s'au dus banii dracului, dacă ai noroc în scurt timp poți să-ți zidești o vilă la Sinaia.

Am ajuns pe șes. Trenul aleargă printre nemărginite lanuri blonde de grâu. Aici este țara grâului, a orzului, ovășului, cucuruzului și a vinului. Dela Dunăre până sus la Prut România e o holdă mare. Țăranul șgărie puțin pământul cu un plug moștenit dela străbuni, tras de doi boi, iar grâul crește dela sine. Pământul e greu plin mană, straturul de humă are o grosime de 1½ M. și mai mult! Abia se găsește cineva, care să gunoizeze pământul, gunoiul doar până mai deunăzi îl ardeau. Despre gunoiul artificial nici vorbă. Pământul acesta lucrat rațional ar rodi întreit! Se prăpădește odată grâul, rămâne cucuruzul, se prăpădesc ambele, ceea ce a fost lucru rar, rămâne petrolul, care aduce țării aur. În anul 1913 a exportat România de 450 mil. lei bucate, iar petrol de 132 mil. Bucatele trec prin Brăila și Galați la Ant-

werpen și Rotterdam, iar de acolo în Germania. În 1902 a importat Germania bucate din România de 110 milioane!

La sudul mării grădini de grâu este Dunărea cu bălțile ei pline de pești. În timpul baboiatului, când vin peștii la țarm, îi poți prinde cu mâna. Primăvara, când călătoresc peștii cu apele primăverii spre mare, se fac baricade din stâlpi în râu, pentruca să i oprească. Nu odată s'a întâmplat, că mulțimea peștilor, prin greutatea lor au rupt baricadele acestea puternice! Dr. Antipa, cel mai bun cunoscător al pescăriilor românești e de părerea că — făcând o regulare a râului și alte reforme necesare — producția de pește în România ar atinge un grad atât de mare, încât ar stăpâni întreaga piață de pește a Europei.

Se vede deci cât de tare a binecuvântat Dumnezeu Țara Românească! Numai astfel este de explicat, că poporul acestei țări pe lângă toate pustiirile și asupririle ce a avut să le îndure, și pe cari le îndură în parte și azi din partea ciocoilor pripășiți, poporul acesta, zic, s'a păstrat până azi.

Trenul aleargă încă tot pe nemărginita întindere blondă a lanurilor de grâu... astfel ajungem la București. Larmă, strigăte, gesticulații praf, caldura... e întocmai ca și cum ar intra omul într'un oraș italian.

Informațiuni

Sibiu, 11 August n.

Autobiografie Postumă.

Cât mi-am purtat prin lumea voastră

l'pasul,

Povestea mi fu povestea tuturor.

Născut la anul, luna, ziua, ora...

și mort la anul, luna, ziua, ceasul...

Musteți și barba, — rase, fruntea nasul și gura, — potrivite. Prea sonoră și fastuoasă muza mi-a fost sora;

Parnasul, — patrie... și cal, — Pegasul.

Nu mai rămâne nici o îndoială c'am suferit mereu de plictiseală ca un englez eu splendid ostentă...

Și așa m'am strecurat ca o năluca, mtop și slut, cu habna în veci cernită; iar semn particular — purtam perucă.

Mihail Codreanu.

Ziua Monarhului.

Cu bubuituri de tun, într'un elan de sincer omagiu, i-s'a vestit orașului nostru Vineri, în 18 August, în zori de zi, împlinirea celor 86 de ani ai M. Sale regelui nostru Francisc Iosif I. N'a fost edificiu pompos, n'a fost colibă, care să nu-și fi manifestat bucuria prin arborarea drapelului, ce fâlfâiau mândre la sunetele biruitoare ale muzicii militare, ce-a cutreerat străzile principale ale Sibiiului. În toate bisericile s'au oficiat rugăciuni pentru viața și sănătatea bătrânului monarh și biruința oștirilor lui asupra dușmanului.

Cu inima caldă venim și noi să-i aducem prinos de dreaptă mulțumită și recunoștință, pentru îndelunga sa purtare de grije și față de poporul nostru. Ca și'n trecut ostașii, cari i-au jurat odată credință, s'au luptat ca leii pretutindenea. Ivangorodul, Belgrad, Varșovia, Baranovici, sunt nume, pe cari clopotele le-au vestit Vineri, în lumea largă, până acolo departe, la marginea tronului, unde în chip de moșneag, veghiaza regele, la căpătâiul iubitei noastre patrii. Sângele vărsat va aduce de bună seamă roada. Avem cea mai deplină încredere în conducătorii țării noastre, că atunci, când va primi fiecare plata pentru faptele sale, și poporul nostru va fi întronat acolo, la înălțimea aceea, care i-a creat-o propria sa virtute și credința față de tron, patrie, și față de sine însuși.

Prețul pâinei. Din partea magistratului orașenesc din Sibiu s'au stabilit pentru pâine și făină următoarele prețuri, cu începere din 16 August n. c. Kilogramul de gris costă 1 cor. 20 fil. Klgr. de făină fină 1'16, făină de fiert 78 fil. și făină de pâine 56 fil. Făină de cucuruz se vinde cu 44 fil. Pâinea albă costă 1 cor. și pâinea de casă 60 fil klgr. Pâinea poate să se vândă numai cântărită.

Ruși despre învătura României. Ziarul „Ruskija Wjedomosti” vestește din Kenl, că situația politică s'a mai clarificat în zilele din urmă și că măsurile militare ale României, s'au redus din nou la starea normală. Prin urmare trebuie să ne împăcăm cu faptul, că puterile centrale au ajuns din nou la suprafață în București. Pășirea energică și conștie a reprezentanților diplomației ai puterilor centrale la București n'a rămas fără efectul dorit atât la guvern cât și în sânul populației române.

Circulația de mărfuri militare din Rusia în România, cu deosebire transporturile de muniții, s'au oprit din nou la ordinul emis din Petersburg. Nici cal, nici muniții și nici materiale tehnice nu mai trec granița! Intreaga muniție a fost reținută la Kiew.

Aviz. În urma unui ordin al ministrului de războiu se aduce la cunoștința publicului, că alăturarea de cărți, ziare, tipărituri, la hainele ce se trimit prin poșta prizonierilor noștri din Rusia, are totdeauna urmări grele, pentru aceia cărora li se trimit pachetele, prin urmare se interzice cu toată asprimea trimiterea de ziare și cărți la adresa prizonierilor noștri din Rusia.

Avensamente la trupa honvezimel. (continuare). Sublocotenenti au fost numiți aspiranții de ofițer; Iuliu Pădurean, Valer Olariu, Ștefan Murășan, Laurențiu Câmpian, Dr. Iosif Petran, Dr. Marcian Negrea. Emil Petran, Ioan Săian, Valeriu Mobilă, Paul Petric, Nicolae Rusu, Dr. Macedon Maioran, Mihai Radorean, Ioan Corvin și Gregoriu Doboș

Au fost înaintați la gradul de locotenent la artilerie sublocotenentul Aurel Mușesian iar la gradul de sublocotenent aspirant cadetul D. Victor Mantu.

Majestatea Sa a numit locotenenti de glotași pe sublocotenenti în rezervă: Iosif Mlaidan, Dr. Mihail Gropșian, Liviu Bitea, Ioan Prescurea, Dr. Iuliu Dobai, Isidor Popoviciu, Anton Mocsonyi, Ioan Mazuran, Andrei Ormaz, Adrian Olariu, Dr. Severin Poynar, Sabin Corcheșiu, Dr. Iuliu Vlaicu, Dr. Ioan Bianu, Ștefan Beșu; sublocotenenti au fost numiți cadeții: Eugen Russu, Ioan Crișovian, Teofil Hoszu, Ioan Donna, Ioan Daian, Dr. Victor Vjdu, Ioan Ciucurea, Cornel Butean, Leonida Șara; medic asistent a fost numit Dr. Aron Dorca

Căpitan a fost numit d-l locotenent Ioan Hinișca din reg. 2 de husari.

Publicațiune. Târgul de vite în Szaszsebes se ține în 21 August, târgul de mărfuri în 24 August — Magistratul orașenesc.

Clopotele noastre Gazeta Transilvaniei scrie următoarele: Eri au fost rechiziționate clopotele dela bisericile noastre din Brașov, și anume două dela bis. Sf. Nicolae, clopotul cel mare dela biserica din Cetate, două clopote dela biserica pe Tecile, ca să-și facă datorința pentru patrie și tron. Automobilele militare, care le transportau la gară erau împodobite cu girlande de flori naturale împletite de femeile noastre din Schei. O mare mulțime de credincioși le însoția cu privirile înduioșate de acest moment mișcător. Femeile plângeau, bărbații își descopereau capul și un singur gând se cetia pe fața tuturor. Nădejdea în bunul Dumnezeu, că dela El sunt toate!

Socialiștii Germani cer pacea. Gazeta „Az Est” scrie că social-democrația germană adună acum iscălituri pentru o rugare care să fie adresată Cancelarului imperiului. În această rugare se dă îndărăt ori-ce plan de cucerire, care ar putea numai prelungi războiul și să fie sămânța unor războaie viitoare și se cere să se puie cât mai curând capăt războiului. Guvernul german e invitat să se declare hotărât pentru o pace care să garanteze independența, și libera dezvoltare economică a Germaniei.

Interesant e și faptul că șeful conservatorilor germani, Heydebrand, într'un discurs ținut în Frankfurt a declarat că Germania nu vrea să ocupe Belgia, ci să împedice numai ca această țară să servească ca poartă de năvălire pentru Anglia. Despre frontul rusec, Heidebrand a spus că cucerirea provinciilor baltice e pentru Germania mai important decât Polonia.

Pare dar că s'a stabilit un înțeles între toate partidele politice germane în ce privește frontul apusan: să rămâie același și numai frontul în spre Rusia să fie schimbat după război

Pentru editură și redacție responsabil:
Ioan Hereș.

Tiparul: „Tipografia Poporului”.

„PEATRA”

bancă econ. com. și de cred. soc. pe acții — gazd.-ker. Hitelbank és r.-tár.

CONVOACARE

A acționarilor institutului „Peatra” bancă economică comercială și de credit societate pe acții fiindcă

adunarea generală extraordinară

conchemată pe 25 Aug 1916 din lipsa voturilor recerute nu s'a putut ținea în sensul §-lui 29 din statute să convoacă din nou, cu acelaș program în acelaș local ca în convocarea amintită, pe 24 August 1916 la 5 ore d. a. la

Adunare generală extraordinară

care va decide fără considerare la numărul acționarilor și a voturilor.

Sibiu 16 Aug 1916.

Dr. Stefan Ladej, m. p.
prezid. dir.

MEGHIDÓ

A „Peatra” gazdasági-kereskedelmi hitelbank és részvénytársaság részvényesei mint hogy az 1916 év aug 15 ére összehívot

rendkívüli közgyűlés

a megkivántott szavazatok hiányában megtartható nem volt, az alapszabályok 20 §-a értelmében újbol meghívatuak ugyanazon helyiségben mint a fentemlített meghívásban 1916 év augustus 25.én d. u. 5 orakor megtartandó

rendkívüli közgyűlésre,

mely a részvényesek számura és szavazatára valo tekintet nélkül fog határozni.

Nagyszeben 1916 aug. hó 16-án

Dr. Ládaj István, s. k.
igazgatósi elnök

Numeri singuratici din Foia Poporului

se află la următorii vânzători în orașele:

Abrud: Ioan Tengher	Dej: Mühlberg Jenő	Săsciori: Nicolae Răchitan
Alba-Iulia: Publius Murășan	Dobra: M. Hereșiu	Satnă nouă: Emilia Bogdan
Arad: Librăria Klein Mór	Ghloroc: Augustin Butariu	Sebeșul vâsc: Librăria Erich Hutter
Băița: Ioan Belea	Hajmoskér: Librăria Szabó Károly	Sibiu: Librăria „Foia Pop.” Trafica Barbu
Beiuș: Librăria „Doina”	Hateg: Nicolae Sbucnea	” Herm. Frank
Bistrița: P. Stolzenberg	Hunedoara: Nicolae Țintea	” Karl Engber
Blaj: Librăria Seminaria	Königsfeld-Brünn: Vilibald Sobol	” Luise Knop
Brad: Librăria „Minerva”	Lipova: Onuț Moldovan	” Laj. v. Nemeth
Brașov: „Brasso Lapok”	Lugoj: Librăria Gh. Tărășiu	Jahota
Brünn: Fried. Irrgang Brüder Witzek Arnold Borkovec Fany Endlicher	Orăștie: Weiss Dezső	I. Binder
Cluj: Petru Barițiu Grünfeld Jozsefné Jokai Tőzsde Luday Tőzsde	Oravița: Librăria I. E. Țieranu	Turda: Librăria Poporală
Deva: Libr. Schuller Albertné	Rădăuți: Samuel Harth	Vârșeț: Amalia Kirchner
	Rășinari: Bucur Țincu	Viena: Comitetul de caritate al Capelei române pentru soldați rom. răniți. (le imparte gratis) Ilie Radu, I Walfische 8
	Săliște: Dumitru B. Comșa	Trafica A. Locate: VII Mariahilfers 72
		Vințul de jos: Filiala „Ardeana”

În toate aceste locuri se află „Foia Poporului” în ziua p. n. sau a doua după trimiterea din Sibiu, dupăcum e depășirea.

Foia de Joia-Duminea costă 10 bani, cea de Marția și Săbăta 8 bani

Cine ar dori să vândă foia, sau ne poate recomanda vânzătorii de foi în orașele și satele unde nu sunt, se binevoia să scrie la Administrația „Foia Poporului”, de unde va primi condițiile. Dela vânzarea de foi se poate avea un câștig de-al de bun.

